

MOLITVENO-KATEHETSKA PRIPREMA ZA 3. VAZMENU NEDJELJU

Napomena: *Potrebno je pripremiti nekoliko olovaka i papirića (jedan papirić za svakog člana obitelji). Na papiriće napisati ime svakog člana obitelji, presavinuti ga i ostaviti ih sve pomiješane u jednoj posudici.*

UVODNI DIO: Čitanje Evanđelja i kratki razgovor o tekstu.

U ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.

Čitamo Evanđelje 3. vazmene nedjelje.

Iz Evanđelja po Luki: „Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica su Isusovih učenika putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?« A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I uđe da ostane s njima. Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaesticu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.“

Nakon pročitanoj Evanđelja, ostajemo nekoliko trenutaka u šutnji. Slijedi kratki razgovor o pročitanoj tekstu, o susretu Isusa i dvojice učenika koja ga nisu prepoznala. Možete djeci postaviti pitanja poput: „Što mislite kako je Isus izgledao s obzirom da ga učenici nisu prepoznali? Jesu li učenici bili uzbuđeni ili pak zbunjeni samim događajem uskrsnuća? Kako su se učenici osjećali nakon što su prepoznali Isusa? Kako biste se vi osjećali da vidite Isusa?“

MOLITVENI DIO:

Zajedno otpjevajmo pjesmu: *Ostani s nama jer večer je.*

Ostani s nama jer večer je, ostani, Gospode!

Ostani s nama jer mračí se, ostani, Gospodine!

1. Dvojica braće išli su tužni što Isus umrije.
Al dođe Isus uskrsli k njima i tuga ih minu u tren.
2. Riječ tvoja jasna često mi zbori, želi me podići.
Al sav moj govor, djela i misli žele te mimoići.

Molitveni zazivi:

- Gospodine, često Te ne prepoznajemo u svojim bližnjima; svojoj majci i ocu, bratu, sestri, baki i djedu, prijateljima, susjedima, slučajnim prolaznicima. Dotakni nas svojom ljubavlju, da te prepoznamo u svakome čovjeku.

ZAJEDNO ODGOVARAMO: *Daj da osjetimo tvoju ljubav Gospodine.*

- Gospodine, naše misli i srca su opterećena problemima i brigama koje nas dovode do toga da mir pronalazimo u raznim oblicima moderne tehnologije: gledajući televizor, tipkajući isprazno po mobitelu ili sličnim stvarima. Dotakni nas svojom ljubavlju Gospodine da nam se srca u životnim poteškoćama i svakodnevnim događajima obraduju zagrljaju oca i majke, druženju s bratom i sestrom, prijateljima ili rodbinom.

Daj da osjetimo tvoju ljubav Gospodine.

- Gospodine, dogodi se da Te nigdje ne prepoznajemo, ne osjetimo toplinu Tvoje ljubavi; pomislimo da smo sami i da si nas napustio. Dotakni nas svojom ljubavlju, da u svakodnevnim događajima, malenim i velikim životnim poklonima poput kruha, osmijeha, vode, kockice čokolade, zagrljaja, molitve, sunca i kiše,... osjetimo zahvalnost i mir da si tu i da ćeš uvijek biti uz nas.

Daj da osjetimo tvoju ljubav Gospodine.

Pročitajmo duhovnu poučnu priču Brune Ferrera. (jedan član obitelji čita priču)

„Isus je jednoga ponedjeljka prolazio ulicama Đakova (*umjesto navedenog grada ubacite mjesto u kojemu vi živite kako bi si manja djeca s većom pažnjom mogla predočiti taj događaj*). Nekoje starici na četvrti kat odnio torbu punu živežnih namirnica. Zaustavio se u pošti da djevojci iz Australije prevede neke riječi, jer nije znala hrvatski. Uzetu mladiću u kolicima pomogao je da se proveze kroz park i dođe do Doma zdravlja. Sat vremena proveo je uz dječaka s Downovim sindromom igrajući se loptom koju ovaj nije nikako mogao uhvatiti. Usput je posjetio ženu koja je bolovala od raka, a nije imala nikoga da je obiđe. Na bazenu je bodrio dječaka da skoči s daske kako ga prijatelji ne bi zadirkivali. Noć je proveo uz bradata pijanca na klupi da se ovaj ne bi smrznuo.

Sljedećeg jutra je nestao. Nijedan novinar nije znao da je Isus bio u Đakovu. Ali starica, djevojka iz Australije, uzeti mladić, bolesnica i bradata skitnica svima koje su susretali govorahu: „Jučer je bio prekrasan dan. Susreo sam ljubazna čovjeka.“ Jedino dječak s Downovim sindromom ništa nije govorio. Nije mogao pričati, ali se smijao kao nikada prije. Bacao je lopticu u zrak i trudio se uhvatiti ju. Podizao je oči prema nebu i glasno se smijao.“

Kratka tišina.

Često nismo svjesni koliko dobrih osobina imaju naši bližnji. Suživot s njima ponekad dovede do toga da zaboravimo koliko su predivni, puni ljubavi jer ih je Bog baš takvima želio. Slijedeća aktivnost potaknut će nas da prepoznamo koliko je posebna i divna svaka osoba u našoj obitelji.

Svaki član obitelji izvlači jedan papirić iz posudice i olovkom zapisuje pet dobrih osobina osobe koja je napisana na papiriću. Kada svi napišu osobine, onda svatko naglas, ponaosob izgovara, npr.: Bože, hvala ti za moju mamu! Hvala što je(čitamo zapisane osobine)! Tako svatko čita za svog člana obitelji. (Ukoliko su u obitelji prisutni članovi obitelji koji ne mogu na ovaj način sudjelovati, možete im reći da usmeno zahvale za nekoga ili spontano kažu svoju zahvalu Bogu.)

Izmolimo zajedno molitve: *Očenaš, Zdravo Marijo i Slava Ocu.*

Dragi Bože, hvala ti što si mi pomogao prepoznati Tebe u svemu što mi daješ, a posebno u svakoj osobi koja čini moju predivnu obitelj. Ojačaj našu vjeru da ljubeći tebe, ljubimo svakoga oko sebe. To te sve molimo, po Kristu, Gospodinu našem. Amen.

U ime Oca, i Sina, i Duha Svetoga. Amen.